

Zbornik sudske prakse

Predmet C-580/15

**Maria Eugenia Van der Weegen i dr.
protiv
Belgische Staat**

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 56. UFUE-a – Članak 36. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru – Porezno zakonodavstvo – Porez na dohodak – Porezno oslobođenje za kamate što su ih platile banke koje ispunjavaju određene zakonske uvjete – Neizravna diskriminacija – Banke sa sjedištem u Belgiji i banke sa sjedištem u nekoj drugoj državi članici”

Sažetak – Presuda Suda (peto vijeće) od 8. lipnja 2017.

Slobodno pružanje usluga – Ograničenja – Porezno zakonodavstvo – Mjera koja se jednako primjenjuje na sve usluge – Nacionalni propis koji primjenjivo porezno oslobođenje pridržava samo za primitke od štednih depozita položenih kod pružatelja bankovnih usluga koji ispunjavaju uvjete svojstvene isključivo nacionalnom tržištu – Nedopuštenost

(čl. 56. UFEU-a; Sporazum o EGP-u, čl. 36.)

Članak 56. UFEU-a i članak 36. Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992. treba tumačiti na način da im se protivi nacionalno zakonodavstvo poput onoga u glavnom postupku, kojim se uspostavlja nacionalni sustav poreznih oslobođenja, ako taj sustav – unatoč tome što se jednako primjenjuje na primitke od štednih depozita položenih kod pružatelja bankovnih usluga sa sjedištem u Belgiji ili u nekoj drugoj državi članici Europskog gospodarskog prostora – uvjetuje pristup bankovnom tržištu pružateljima usluga sa sjedištem u drugim državama članicama, što je dužan provjeriti sud koji je uputio zahtjev.

U predmetnom slučaju zakonodavstvom o kojem je riječ u glavnom postupku uspostavlja se porezni sustav koji se bez razlike primjenjuje na primitke od štednih depozita što ih isplaćuju banke sa sjedištem u Belgiji i banke sa sjedištem u nekoj drugoj državi članici.

Međutim, čak i nacionalno zakonodavstvo koje se jednako primjenjuje na sve usluge, bez obzira na mjesto poslovnog nastana njihovih pružatelja, može predstavljati ograničenje slobode pružanja usluga jer korist od određene pogodnosti pridržava samo za one korisnike koji ispunjavaju određene uvjete *de facto* svojstvene nacionalnom tržištu, isključujući na taj način iz uživanja spomenute pogodnosti one korisnike u bitnome sličnih usluga koji ne udovoljavaju specifičnim uvjetima predviđenima u navedenom zakonodavstvu. Spomenuto zakonodavstvo doista utječe na položaj korisnika usluga kao takav i stoga može odvratiti od korištenja uslugama koje nude određeni pružatelji jer te usluge ne udovoljavaju uvjetima koji su njime propisani, uvjetujući na taj način pristup tržištu (vidjeti u tom

smislu presude od 10. svibnja 1995., Alpine Investments, C-384/93, EU:C:1995:126, t. 26. do 28. i 35. do 38. i od 10. studenoga 2011., Komisija/Portugal, C-212/09, EU:C:2011:717, t. 65. i navedenu sudsku praksu).

(t. 28., 29., 45. i izreka)